

فراخوان جهانی سازمان ملل برای مقابله با پدیده گرمایش دانشمندان بر این باورند که گرمایش کنترل نشده زمین، می تواند زندگی بشر را با خطراتی همچون خشکسالی، قحطی و مرگ و میر ناشی از گرما مواجه سازد. در همین راستا سازمان ملل تدابیری در جهت جلوگیری از پدیده گرمایش زمین اندیشیده و از کشورهای دنیا درخواست همکاری کرده است.

بر اساس گزارش سازمان ملل، دانشمندان و سیاست گذاران، اطلاعات و راه کارهای تغییرات آب و هوایی برای کاهش اثرات این پدیده طبیعی را یافته اند اما رهبران سیاسی دنیا حتی قدمی در جهت پیشبرد این راه کارها بر نداشتند.اند. در تاریخ ۱۲ دسامبر (۲۱ آذر) سال ۲۰۱۵ نزدیک به ۲۰۰ کشور در پاریس توافق کردند که دمای کره زمین نسبت به دوران پیش از انقلاب صنعتی نباید بیش از ۲ درجه و در صورت امکان تنها نزدیک به ۱٫۵ درجه سانتیگراد گرم شود که به اعتقاد دانشمندان اگر کشورهای امضا کننده توافقنامه پاریس به تعهدات خود عمل کنند و مانع افزایش دمای زمین بیش از ۱٫۵ درجه سانتیگراد شوند، تغییرات جوی مهلک که نتیجه گرمایش زمین است، قابل کنترل خواهند بود. «ژاپن تودی»، در همین راستا نوشت: اتحادیه اروپا نیز روز شنبه نسبت به روند رشد بی سابقه گرمایش زمین که مسبب اصلی آن فعالیت های انسانی است هشدار دادو از تمامی کشورهای دنیا خواست تا برای ایجاد تغییرات گسترده و سریع در تمامی جنبه های اجتماعی به منظور جلوگیری از این پدیده تلاش کنند.

به نوشته تحلیلیگران «ژاپن تودی» گرمایش زمین پیامدهای جبران ناپذیری در پی خواهد داشت، برای مثال:

-نیمی از مردم از بی آبی رنج خواهند برد
-مرگ و میر ناشی از گرما و بیماری های عفونی افزایش خواهد یافت
-کوه های یخی قطب جنوب ذوب شده و موجب بالا آمدن آب دریاها و اقیانوس ها خواهد شد
-گیاهان از بین می روند و حیوانات زیستگاه های بومی خود را ترک خواهند کرد
«ژاپن تودی» در گزارشی نوشت، اگر تمام رهبران سیاسی دنیا شروع به ایجاد تغییراتی در جوامع خود کنند و گرمایش ایجاد شده به دست بشر را کاهش دهند، شاهد بهبود آب و هوا، اکوسیستم و افزایش سلامت جسمی در سراسر جهان خواهیم بود. به نوشته وب سایت «تایم» و بر اساس گزارش منتشر شده توسط سازمان ملل، برخی از تغییرات مورد نیاز برای کاهش گرمایش زمین که توسط دانشمندان پیشنهاد شده است.

کاهش ۴۵ درصدی انتشار گاز کربن دی اکسید
تا سال ۲۰۳۰ انتشار گاز کربن دی اکسید باید ۴۵درصد نسبت به سال ۲۰۱۰ کاهش یابد و تولید این گاز تا سال ۲۰۷۵ به صفر برسد. این کار با کاهش برخی عملیات در بخش های مختلف جامعه از جمله ساخت و ساز، صنعت، حمل و نقل، انرژی، کشاورزی و جنگل داری عملی خواهد شد.ایالات متحده بیشترین آمار انتشار گاز کربن دی اکسید را در دنیا دارد.

استفاده ۸۵ درصدی از منابع تجدیدپذیر وعدم استفاده از منابع زغال سنگ
به عقیده دانشمندان برخی تغییرات گسترده کشورها همچون برنامه ریزی های شهری، سیستم های زیربنایی شهرها و روستاها و مصرف انرژی می تواند باعث کاهش چشم گیری در روند گرمایش زمین شود. محققان هواشناسی می گویند منابع تجدیدپذیر تا سال ۲۰۲۵ باید ۷۰ تا ۸۵ درصد از تولیدات برق را در بر بگیرند، مصرف زغال سنگ به صفر و مصرف گاز به ۸ درصد کاهش یابد.

احداث جنگل های وسیع
به گفته محققان قسمت اعظمی از زمین های کشاورزی و غیر کشاورزی باید به محلی برای تولید انرژی تبدیل شود. همچنین تا سال ۲۰۲۵ باید ۱۰ میلیون کیلومتر مربع جنگل در دنیا احداث شود که چیزی حدود مساحت کل کشور کاناداست.وب سایت «ای سسی ودر» به نقل از «والری ماسون دلموته» دانشمند هواشناسی نوشت، خبر خوب این است که برخی از راه کارها در جهت جلوگیری از پدیده گرمایش زمین، در حال حاضر در دستور کار برخی کشورها قرار گرفته است، اما باید به این روند سرعت بخشید.

نگاه عمیق اروپا به پکن و مسکو

دلدادگانی که نمی توانند غرب را نادیده بگیرند

که ای بسا تاریک تر از سوابق غربیان هم باشد، به استقبال هژمونی جدید آسیایی واورآسیایی می روند. این تحلیلگران کار را تقریباً تمام شده دانسته و شکل گیری «ن کرپ» «اتحاد راهبردی» میان چین و روسیه را امری قطعی می دانند.

برای آنکه شناخت عام و نسبی به کیفیت مناسبات چین و روسیه در چند دهه اخیر ایجاد شود، نگارنده بی مناسبت ندانسته اجمالی بر رخدادها و واقعیت های سیاسی -تاریخی در مناسبات چین و روسیه در محیط معاصر داشته باشد و از آن نتیجه بگیرد که بر خلاف نظرهای مورد انتظار، ایجاد پیوندهای تعیین کننده میان این دو قدرت، عجالت اداری خلأهای ژئواستراتژیکی و تاریخی، همین طور موانع متعدد ساختاری است: به موجب قرار داد ایگوگن در سال های ۱۸۶۰، ۱۸۵۸ «خاندان چینگ» را که خاک چین تحت «تاجران روسیه» زیر فشار خارجی بوده، به اندازه کمی بیش از مساحت فعلی ایران به قلمرو خود ضمیمه کرد و در قلمرو اشغالی، شهر ولادیووستوک (فاتح شرق) را بنا نهاد. روس ها دهه های متوالی در منچوری مستقر شدند و تازه در سال ۱۹۵۵ اتحاد شوروی، بندر آژور (به چینی: بندر لوشون در استان دالیان امروزی) را به چین پس داد. استالین به انقلاب کمونیستی -دهقانی مائوتسه تونگ در چین اعتقادی نداشت و خروشچف در سال ۱۹۶۰ در چشم به هم زدنی متخصصان فنی روس را از چین به کشور فراخواند و به تمام کمک های فنی شوروی به چین خاتمه داد. صنعتی شدن چین به این ترتیب تاده ها عقب افتاد. در ۳۴۰۰ کیلومتر مرز مشترک دو کشور بارها و بارها درگیری نظامی رخ داد و حتی در سال ۱۹۶۹ به مدت چندین ماه، بین دو همسایه جنگی تمام عیار جریان داشت. در سال ۱۹۹۰ مناسبات طرفین بهتر نمی رود و سرمایه گذاری چینی ها در شرق دور روسیه در مقیاس زیادی را کم و یا تلکلیف مانده است.

اساسا چین به بازارها و تکنولوژی مدرن دنیای غرب از جمله اروپا، آمریکای شمالی و شرق دور وابسته است و در عین رقابت، توسعه یافتگی تمام عیار اقتصادی و صنعتی خود را در دنیای غرب جستجو می کند

ولادیمیر پوتین بیسن طرفین قرارداد مودت امضا شد. حاصل کار این بود که در سال ۲۰۰۵ پس از مدت ها مذاکره بالاخره سرحدات دو کشور به طور قطعی تعیین وثبتیت شد. در سال ۲۰۱۴ روابط دو کشور نزدیکی مجددی را تجربه کرد و آن در بحبوحه انزوای سیاست خارجی روسیه با ضمیمه کردن کریمه بود که پوتین را واداشت به چین رویکرد باز هم بیشتری نشان دهد. روسیه بی سروصدا ممنوعیت صدور تسلیحات به چین را ملغی کرد و کار به جایی رسید که سوخو ۳۵ مدرن ترین جت جنگنده روسی، همین طور سامانه دفاع موشکی اس ۴۰۰ به چین تحویل شد. در همین سال با امضای قرار دادی ۲۰۰۰ میلیارد دلاری در شانگهای، گاز پریم روسیه متعهد شد به مدت ۳۰ سال، سالانه ۴۰ میلیارد متر مکعب گاز طبیعی به چین تحویل دهد (مقایسه شود با تحویل سالانه ۲۰۰ میلیارد متر مکعب گاز روسیه به اروپا). متعاقبا تعداد زیادی قرارداد و تفاه نامه بین طرفین امضا شد. در عین حال توافقات بزرگ زیادی هم البته بین طرفین تاکنون اجرایی نشده و پادروا مانده است: احداث خط لوله سیبری توسط گاز پریم معلق مانده، پروژه عظیم خط آهن فوق سریع مسکو- قازان پیش نمی رود و سرمایه گذاری چینی ها در شرق دور روسیه در مقیاس زیادی را کم و یا تلکلیف مانده است.

روابط تجاری فیما بین نیز از سرعت مورد انتظار برخوردار نیست. حجم تجاری دو کشور در سال ۲۰۱۴ حدود ۹۰ میلیارد دلار؛ سال ۲۰۱۵، ۵۰ میلیارد؛ ۲۰۱۶، ۶۵ میلیارد و سال ۲۰۱۷ در ۸۷ میلیارد متغیر بود. پیش بینی برای سال ۲۰۱۸ نیز به ۱۰۰ میلیارد بالغ است. آنچه در روابط اقتصادی مورد انتظار طرفین پیش نرفته گویا قرار است در همکاری های نظامی جبران شود. شسی چینینگ، رئیس جمهور چین بی جهت برای اجلاس اقتصادی شرق به ولادیووستوک سفر نکرد تا با سربازان چینی شریک در مانور بزرگ نظامی روس ها عکس یادگاری بگیرد. روسیه به این ترتیب می خواست نشان دهد که ایالات متحده را یک دشمن بالقوه و چین را یک متحد بالقوه می بیند. شسی هم می خواهد به واشنگتن حالی کند که در جنگ تعرفه ای دونالد ترامپ علیه کشورش، تنها نیست.

نزدیکی پوتین به کشورمان در چند ساله اخیر نیز البته در مقیاس نامتوازی همین سیاست را دنبال می کند. با همه این توصیفات، تردید در مناسبات راهبردی جدید میان چین و روسیه کاملاد رست است. این مناسبات رامی توان بالاتر از یک مشارکت و پایین تر از یک اتحاد و نه بهترین حالت «روابط دوستانه» ارزیابی کرد، و رابطی که دیگر نه هرگز خصمانه و نه البته همیشه نیز همکارانه خواهد بود. چهار عامل تعیین کننده رامی توان در مناسبات میان چین و روسیه مورد توجه قرار داد:

اولا عدم توازن بین یک چین هر چه رو به قوی تر شدن و یک روسیه را لحاظ جمعیت شناختی رو به زوال و از لحاظ صنعتی رو به ضعف را نباید نادیده گرفت، روسیه ای که عمدتاً به صادر کننده مواد خام تقلیل جایگاه یافته است، چین با یک میلیارد و ۴۳۰ میلیون، نه برابر روسیه ۱۴۳ میلیونی، جمعیت دارد. توان اقتصادی چین با ۱۵۲۰ میلیارد دلار، ۹ برابر قدرت اقتصادی روسیه با ۱۷۲ میلیارد دلار است. حتی در عرصه نظامی نیز چین با بودجه ۱۵۱ میلیارد دلاری در سال ۲۰۱۷ سه برابر بالاتر از بودجه نظامی همین سال روسیه با حدود ۴۸ میلیارد دلار قرار داشته است. بنابراین از تفران قدرت بین این دو نمی توان سخن گفت. ثانیاً پوتین در اورآسیا پروژه کمربند -راه ابریشم شسی چینینگ در رقابت است. روسیه خود را بخشی از اورآسیا احساس می کند و چین چنین نیست. روسیه از لحاظ سیاسی و نظامی در این ناحیه همچنان قدرت برتر است و فرهنگ و تمدن روسی در این منطقه طی سده های متمادی حکمفرما بوده است. از لحاظ اقتصادی نیز روسیه موقعیت خود را در این منطقه حفظ کرده و نیروی کار روسی بیوند مهمی با این منطقه ایجاد کرده است. چنانچه رقابت میان چین و روسیه بر سر نفوذ در این منطقه بالا بگیرد، آنچه با توجه به قدرت فراینده چین نامحتمل نیست،

چین بهر غم و روبا ای دئولوژیکی مغایر با لیبرالیسم غربی، از زیربنای پراگماتیستی پیچیده ای برخوردار است و در یک نگاه بلندمدت، به تداوم تعاطی با غرب تمایل دارد و منافع خود را نه در اتحاد راهبردی با روسیه جستجو می کند.

آنگاه پایان کار مشارکت میان دو کشور ناگزیر خواهد بود. ثالثاً؛ روس ها همیشه چینی ها را به دیده تحقیر نگریسته و در عین حال از برتری نفوسی چینی ها هراس داشته اند. در سه استان مرزی شرق دور روسیه با چین، در مقابل ۱۲۰ میلیون چینی فقط ۶ میلیون روس سکونت دارند. روس ها مضافاً از فعالیت های اقتصادی شرکت ها و نیروی کار چینی در سیمیری ناراضی هستند. به طور کلی این گمان که روزی چینی ها بتوانند مناطق ضمیمه شده تاریخی را از روسیه بازپس بگیرند، نزد روس ها کاملاً منتفی شده نیست. رابعاً؛ اساسا چین به بازارها و تکنولوژی مدرن دنیای غرب از جمله اروپا، آمریکای شمالی و شرق دور وابسته است و در عین رقابت، توسعه یافتگی تمام عیار اقتصادی و صنعتی خود را در دنیای غرب جست و جو می کند. بی جهت نبود در جریان بحران اقتصادی و مالی سال ۲۰۰۸ چینی ها با تزریق پول هنگفت از محل ذخائر سرشار خود، سعی وافری در برنات غرب، به ویژه آمریکا از این بحران کردند. چین به تداوم تجارت و بویژه تعامل تکنولوژیکی با دنیای غرب نیاز حیاتی دارد و تولیدات چینی بدون این بازارهای مصرفی عظیم، راه به جایی نخواهند داشت. بعد از روی کار آمدن ترامپ وبی اعتنایی وی به مشارکت های راهبردی و تاریخی آمریکا با متحدان اروپایی، سیاستمداران قاره سبز واقعا به فکر چاره افتاده اند. اکنون بسیاری از سیاستمداران و نظریه پردازان اروپایی در مواجهه با معضل جدید ناسیونالیسم و انزواگرایی نوین در آمریکای شمالی، همین طور حرکت های ملی و واگرایانه اروپایی، مشارکت راهبردی تر اروپا با چین در حال خیزش را آلت رناتیو جدی در دنیای دیگر گونه آینده می شناسند. حاصل کلام اینکه چین علیرغم روبنای ایدئولوژیکی مغایر با لیبرالیسم غربی، از زیربنای پراگماتیستی پیچیده ای برخوردار است و در یک نگاه بلندمدت، به تداوم تعاطی با غرب تمایل دارد و منافع خود را نه در ستیز با دنیای غرب و نه در اتحاد راهبردی با روسیه جست و جو می کند.

حمل می کرد، دچار سوختگی بسیار شدید شد. مقام های رژیم صهیونیستی مدعی شدند که او قصد انفجار خودرویش را داشته است و او را به اتهام «تلاش برای قتل» به ۱۱ سال حبس محکوم کردند. سحر فرانسیس، مدیر موسسه حمایت از زندانیان و حقوق بشر الضمیر تاکید کرد، سربازان صهیونیستی می گویند زنان فلسطینی از همان لحظه اول بازداشت، هدف بدرفتاری قرار می گیرند. او گفت: شکنجه و سوء رفتار از همان بدو بازداشت شروع می شود و در طول بازداشت هم ادامه می یابد. بازجویی خشونت آمیزترین بخش بازداشت است.

زندانیان نه تنها هدف شکنجه فیزیکی مثل ضرب و شتم قرار می گیرند بلکه به خاطر جنسیتشان هم مورد آزار قرار می گیرند.

الضمیر، رژیم صهیونیستی از زمان جنگ ۱۹۶۷ اعراب اسرائیل ۱۰ هزار زن فلسطینی را بازداشت کرده است. در حال حاضر حدود ۶۵۰۰ فلسطینی در زندان های اسرائیل اسیر هستند. داستان در آدر دیگر برای اسراء، جعابییص وجود دارد، او یک زن فلسطینی است که در حمله صهیونیست ها به خودرویش شدیداً مجروح شد و در زندان هشارون اسرائیل اسیر است. رافت حمدونه، رئیس مرکز مطالعات زندانیان فلسطینی می گوید: جعابییص دچار سوختگی شدید شده است و نیاز دارد که فوراً از ناحیه دو دست، صورت، گوش ها و دندان ها مورد جراحی قرار بگیرد. جعابییص در اکتبر ۲۰۱۵ هدف حمله نیروهای اسرائیلی قرار گرفت و بر اثر انفجار ناشی از تیراندازی و اصابت گلوله صهیونیست ها به سیلندرهای گاز پخت و پزی که او در خودرویش

نیست، او یک دوست هم هست. او سربازان رژیم صهیونیستی را به بدرفتاری با لمی خاطر متهم کرد و گفت: سربازان در زمان بازداشتش مرتباً فریادمی کشیدند. او بارها به بخش درمانی منتقل شده است و هر بار تنها اندکی مسکن به او می دهند و دوباره به بازجویی می برند. جای لمی در میان اعضای خانواده و فرزندان اوست که برای مادرشان بی صبری می کنند. این فعال فلسطینی پس از ۳۴ روز بازجویی به زندان فرستاده شده و منتظر شروع بازگاه است که از دم اکتر آغاز می شود. بر اساس گزارش موسسه حمایت از زندانیان و حقوق بشر

روزنامه نگاران فلسطینی در جریان یورش نیروهای صهیونیستی به منزلش واقع در شهر الخلیل کرانه باختری بازداشت شد. همسر لمی خاطر به خبر گزار ی آناتولی گفت: ده ها سرباز اسرائیلی خانه ما را محاصره و اقدام به حمله کردند و او را مقابل فرزند نامان بازداشت کردند. لمی خاطر که پنج فرزند دارد، از فعالان فلسطینی است که یک سری مقالات در روزنامه های فلسطینی منتشر می کند. همسر او می گوید: از زمان بازداشت او، تکه ای از وجودمان کنده شده است. شدیداً دل تنگ و هستیم. او فقط مادر فرزند نامان

به گفته فعالان فلسطینی، نیروهای رژیم صهیونیستی از آغاز امسال ۹۰ زن فلسطینی را بازداشت و از کودکانشان جدا کرده اند. به گزارش ایسنا، به نقل از الیوم السابع، موسسه حمایت از زندانیان و حقوق بشری الضمیر اخیراً در گزارشی فاش کرد، مقام های رژیم صهیونیستی ۵۱ زن از جمله ۹ زن زخمی و دو کودک خردسال را بازداشت کرده اند. به گفته این گروه مردم نهاد، اسرائیل از سال ۲۰۱۵ تعداد ۱۶۵ زن را به اسارت درآورده است که از آن میان ۹۰ تن از زنان از آغاز امسال بازداشت شده اند. ماه گذشته لمی خاطر،

در دورنچ زنان اسیر در بند اشغالگران صهیونیست

از آغاز امسال ۹۰ زن فلسطینی بازداشت و از کودکانشان جدا شده اند